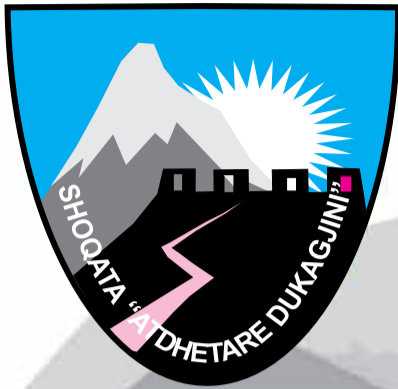

Dukagjini "Nderi i Kombit"

Dukagjini

Botim Periodik i Shoqatës Atdhetare "Dukagjini", Viti i XXI i botimit, nr. 235, Maj 2023
Nr. Llog. UNIONBANK 510367047020112, Shkodër - Albania, Tel. 00355692465784, internet: www.shoqatadukagjini.com, Kryeredaktore: Luigj Shyti, Çmimi 30 lekë / 1.5 euro

SHKODRA FITOI!

2

Neruda shqiptare, që tokën e vesh me ngjyrat reale të jetës!

Promovimi i vëllimit me poezi "Rozafa e Idhnueme", poezi dhe libri me tregime "Hije pallati."

Lazer Kodra gurra që nuk shteron kurrë dhe sjell freski e aromën e ëmbël të jetës.

Me datën 28 Prill 2023 promovimi i dy librave të autorit tashme të njohur z. Lazer Kodra. Veprat me tematike proze, me titull "Hije pallati" dhe me poezi, me titull "Rozafa e Idhnueme" erdhën si një tjetër frymëzim i autorit në vijueshmërinë e veprave të tij vijojnë të përcjellin emocion tek lexuesi.

Ky promovim i veprave të autorit u realizua në bashkëpunim me Shoqatën Atdhetare "Dukagjini" dhe Drejtorinë e Shkollës së Mesme Industriale "Broci", duke e bërë edhe ambientin

4

Po të flasim me gjuhen e bujku shirat e stuhishme nuk janë fort të bereqetshme!

Po të flasim me gjuhen politike fitoret shpartalluese si ajo e 14 majit nuk janë të shëndetshme për demokracinë ndaj edhe ndodhin në vendet pa përvojë demokratike. Fitorja rozë nuk ishte aspak e papritur, por nuk pritej kaq tërmetiste. "Heroi" lavdi plote fitoi edhe më tepër se deshi ve. Ngallmimi i tij më kulmues është beteja e fituar me Shkodrën. Nga ana tjetër 14 maj qe humbja më fatale e historisë së dominimit tërkuze të gjatë të Sali Berishës, i cili me shpartallimin e tij vetëvrasëse i dhuroj kundërshtarit të tmerrshëm gjithë kështjellat në çini. Dominuesi suprem i shtabit opozitarë dhe nëse prapë vijon me këtë kokë fortësi sipas proverbit Napolonian. "Garda vdes, por mbreti nuk dorëzohet", atëherë fituesi i sotëm do të plakët në pushtet dhe të pa kufi. Gjithsesi fitorja e Shkodrës mbetet historike pasi solli rotacionin e parë të munguar të një qytetit shenjzë të tjetërsuar në një feud të vetë izoluar të keq administruar pa alternative tjetër veç, ndjenjave të forta emocionale ndaj se djeshmes diktatoriale. E djathta e qytetit tonë më të vjetër dhe për naivitetin e vet në përfundim...

50-vjetori i revoltës të të burgosurve në burgun e Spaçit

Presidenti Begaj në Spaç, nderon të rënë e revoltës: Model i qëndresës!

U përkujtua, me 21 maj 2023, 50-vjetori i revoltës së të burgosurve politikë të ish burgut të Spaçit, i cili u organizua nga Komisioni për Drejtësi e Paqe, revoltë e cila tronditi regjimin komunist të kohës dhe u shoqërua edhe me revoltën e të burgosurve të ish burgut të Qafë Barit.

Revolta e Spaçit u shtyp me dhunë nga regjimi i kohës, i cili pushkatoi 4 nga pjesëmarrësit e revoltës si dhe ridënoi 80 të tjerë. Në ceremonitë kushtuar së Spaçit ishte i pranishëm ...

3

Manifestimin Tradicional "Zëri i Vëllazërisë - 2023"

Me datën 29 prill 2023, dite e shtune u zhvillua Manifestimi tradicional "Zëri i vëllazërisë-2023", organizuar nga Shoqata e miqësisë Kosovë-Malësi e Madhe "Martin Dreshaj" në bashkëpunim me Komunitetin e Deçanit.

Shoqata Atdhetare Dukagjini mori pjesë me një grup i kryesuar nga Kryetari i saj Ndue Sanaj, Konsulli i Nderit të Austrisë në Shkodër Gjergj Leqejza, rapsodët Kole Hasani dhe Gjon Kosteri, poeti Lulash Brigja dhe anëtarët e shoqatës Gjon Vojvoda dhe Kole Sukullari.

Mbërritëm në orën 11. 30 para godinës së Komunës së Deçanit, ku na prisnin vëllazërit e motrat nga Peja e Deçanit, tuesit e Shoqatës ...

7

Mbas 85 vjetëve, na tingëllon fort thirrja, pse jo, dridhëse e një mospërfilljeje: "Dukagjini kërkon rrugën!"

Një ligjëratë, që ka vlerë të rrallë letrare, e mbajtur prej ERNEST KOLIQIT me rastin e inaugurimit të rrugës BOGË – THETH

"Po i kthehem 85-vjetorit të përrurimit (inaugurimit) të rrugës Bogë - Theth, datuar më 17 tetor 1938. Më saktë po i kthehem një kryevepre të vogël të Ernest Koliqit të madh, ...

12

Rreziku social i marrëzisë njerëzore

Marrëzia njerëzore, gjithnjë ka qenë njëra ndër temat më të nxehta të filozofëve, psikologëve dhe shumë të diturve të tjerë. Çfarë është dhe, nga vjen ajo?

Einsteini ka thënë: "Dy gjëra janë të pafund: Gjithësia dhe, marrëzia njerëzore. Për gjithësinë, nuk jam shumë i sigurtë".

Nga hulumtimet për këtë temë, unë gjeta dy të mençur të cilët, për mendimin tim, e kanë shpjeguar shumë profesionalisht: Këta janë teologu gjerman Dietrich Bonhoefer (1906-1945) dhe historiani i zhvillimit, italiani Carlo Maria Cipolla (1922-2000). Bonhoefer, i traumatizuar nga çmenduria e Hitlerit dhe të atyre që shkonin pas tij, guxoi të fliste hapur kundër kësaj mizorie. Natën e Kristaltë (10. 11. 1938 ai e përshkroi kështu në të cilën, turmat, ...

14

SHKODRA FITOI!

Po të flasim me gjuhen e bujku shirat e stuhishme nuk janë fort të bereqetshme!

Po të flasim me gjuhen politike fitoret shpartalluese si ajo e 14 majit nuk janë të shëndetshme për demokracinë ndaj edhe ndodhin në vendet pa përvojë demokratike. Fitorja rozë nuk ishte aspak e papritur, por nuk pritej kaq tërmetiste. "Heroi" lavdi plote fitoi edhe më tepër se deshi ve. Ngallmimi i tij më kulmues është beteja e fituar me Shkodrën. Nga ana tjetër 14 maj qe humbja më fatale e historisë së dominimit tërkuze të gjatë të Sali Berishës, i cili me shpartallimin e tij vetëvrasëse i dhuroj kundërshtarit të tmerrshëm gjithë kështjellat në çini. Dominuesi suprem i shtabit opozitarë dhe nëse prapë vijon me këtë kokë fortësi sipas proverbit Napolonian. "Garda vdes, por mbreti nuk dorëzohet", atëherë fituesi i sotëm do të plakët në pushtet dhe të pa kufi.

Gjithsesi fitorja e Shkodrës mbetet historike pasi solli rotacionin e parë të munguar të një qytetit shenjës të tjetërsuar në një feud të vetë izoluar të keq administruar pa alternative tjetër veç, ndjenjave të forta emocionale ndaj se djeshmes diktatoriale. E djathta e qytetit tonë më të vjetër dhe për naivitetin e vet në përfundim të Luftës së Dytë Botërore u gjend në anën e të mundurve, duke pësuar grushte të përgjakur nga fitimtarët komunist sa herë qe tentoj të ngrohej nga tapeti ku ishte shembur. Pas dimrave të gjate bojli Shkodra u bë promotorë e lëvizjeve kundra komuniste në fillim të viteve 90-të. Si Buna, që përpi gjithë etje ujërat e vëllezërve Kir e Dri, Shkodra me një fryrje mbytëse anti komuniste u rreshtua në një falangë fituese të pa nënshtruar për 32 vite, duke mbajtur lart flamurin e Berishës edhe në ditët me të vështira dhe kur revoltat e 97-tës e rrezuan nga Olimpi. Rama kampion i të gjitha betejave në arenën e politikës, që nga viti 2013 e në vijim, por kishte humbur të gjitha sfidat me Shkodrën, e cila çuditërisht në mënyre të pa merituar ishte mundur nga idhujt e vet. Pas 32 vitesh pa zhurmë pa bujë, një birë i këtij qyteti i rritur si "jeniçer" në oborin e Berishës, i përkëdhelur me romuze dashurore nga Rama. tenton fronin e Shkodrës. Djali i një akademiku dhe gjuhëtari të shquar, por mbi të gjitha një teknikien race i adhuruar si nga "Zoti i Tokës" dhe "Zoti i Detit" doli në duel në arenën më spektakolare, që ka njohur qyteti i karafilave, me potencë të harlisur djathtiste.

Benet Beci një personalitet me profil të lartë në fushën e menaxhimit u turrë drejt "Rozafës" ngarkuar me një thes lakmitarë projektsh duke vijuar "Liturgjinë" e tij,

me një gjuhë aspak politike e ndihmuar nga magjia e "Mamicës" e mbështetur nga dy "konsujt" auto korrës Tom Doshi e Agron Çela.

Asnjë gjemë e jashtëzakonshme nuk ka ndodhur, përkundrazi kjo është vetëm një lindje e vonuar e një rotacioni demokratik.

Shkodra fitoi një diplome, që duhet ta kishte në historinë e jetës së vet pluraliste. Ata qe konsiderojnë tragjedi marrjen e Shkodrës nga socialistët, është një soj si rënia e Kostandinopojës, janë një pakice indoktrinuar ose dembel të llastuar që

kanë e mjetë këtë bashki si lopën, duke e lënë të pa grazhdisur mes baltës.

Shkodra për here te parë në tre dekada votoi më shumë me mendje se sa me zemër. Qyteti verior bëri mirë që i hapi rrugën një buqete investimore, që thuhet se kanë marrë bekimin "Zojës", ose në kundërt gjyqi ndëshkues do të jetë edhe 100 okë më i rënë se triumfi i sotëm. Nga ky rotacion është naivitët të presim mrekulli qiellore. Gjithsesi detyra parësore e Benet Becit, është të ndalojë keq administrimin e deri sotëm dhe të bej rikthimin e qytetit, fshatit të tanishëm (të pluhurosur, baltosur dhe betonuar) në parametra urbane të pranueshme. Nuk ka kohë për festime të hareshme pasi Kryepariku i ri ka një barrë me të rëndë mbi shpinë se Taraboshi e Cukali. As opozita e dorëzuar lokale nuk ka pse të qahet për çifligun e humbur. Shkodrën nuk e fitoi vetëm Benet Beci por humbën ata në mënyrën më të merituar. "Hanibali në Romë" nuk mund të futej pa i hapur shteg kalimin "Dukagjini" gjë e cila u mundësia edhe nga bekimi "hyjnore i "Afërditës"! Pragmatizmi fitoi mbi militantizmin e ndryshkur dhe besnikërinë e pa kushte.

Lëvizja "Dukagjini kërkon rrugën" tashmë është më pranë se kurrë realizimit të kësaj ëndrre! Benet Beci do kurorëzohet me palmën e fituesit, kur ky projekt të marrë jetë nga suprori i tij madhorë. Kumbareshë e këtij projekti është vetë "e bekuara" hirplote, Elisa Spiropali, (Afërdita) ndërsa dëshmitare janë Tomë Doshi dhe Gjergj Luca. Të presin me qetësi e vigjence premtimin e dhanë, përndryshe 2025 do na gjej me fjalë të tjera!

Urime fituesit! Fituese uroj jetë vetë Shkodra! Zoti i dhëntë shëndet mendorë opozitës, për tu bërë konkurrenente prestigjioze në përmbushje të misionit qe i takon!

PRELE MILANI

50-vjetori i revoltës të të burgosurve në burgun e Spaçit

Presidenti Begaj në Spaç, nderon të rënët e revoltës: Model i qëndresës!

U përkujtua, me 21 maj 2023, 50-vjetori i revoltës së të burgosurve politikë të ish burgut të Spaçit, i cili u organizua nga Komisioni për Drejtësi e Paqe, revoltë e cila tronditi regjimin komunist të kohës dhe u shoqërua edhe me revoltën e të burgosurve të ish burgut të Qafë Barit.

Revolta e Spaçit u shtyp me dhunë nga regjimi i kohës, i cili pushkatoi 4 nga pjesëmarrësit e revoltës si dhe ridënoi 80 të tjerë. Në ceremonitë kushtuar revoltës së Spaçit ishte i pranishëm edhe Presidenti i Shqipërisë, zoti Bajram Begaj.

Përkujtimi i 50 vjetorit të revoltës së ish të burgosurve politikë të burgut famëkeq të Spaçit nisi sot me pelegrinazhin përgjatë kilometrit të fundit të rrugës për në ish burgun.

Ceremonitë përkujtimore e drejtoi Di-oqeza e Rrëshenit dhe Bashkia e Mirditës, në bashkëpunim me një numër institucionesh dhe organizatash që punojnë në fushën e edukimit dhe ruajtjes së kujtesës historike, në mes tyre dhe Komisioni për Drejtësi e Paqe në Shkodër.

Duke folur në ceremoninë e organizuar në ish burgun e Spaçit, Presidenti Bajram Begaj tha: "Ngjarje të tilla dëshmojnë për qëndresën e popullit ndaj diktaturës komuniste. Dua të shpreh respektin dhe mirënjohjen e thellë për të gjithë martirët e kësaj revolte. Në këtë ditë të shënjuar historike të mbijetuarit e revoltës së Spaçit janë shembulli më i mirë se, pavarësisht vuajtjeve që kanë përjetuar, zgjedhin të përçojnë tolerancë, mençuri, shpresë dhe mirësi. Për këtë dhe për të gjithë betejat tuaja shoqëria jonë ju ka një borxh shumë të madh. Revolta e burgut të Spaçit përbën

një pikë kulmore në historinë e qëndresës antikomuniste. Shkaqet e saj ishin jo

vetëm kushtet çnjerëzore, puna e detyruar në minierë dhe torturat psikologjike dhe

fizike, por edhe gjendja e mjeruar e popullit nën diktaturë. Revolta e Spaçit u shtyp me dhunë nga regjimi i kohës. 80 prej të burgosurve morën ridënime, ndërsa 4 prej tyre, Skënder Daja, Pal Zefi, Dervish Peka dhe Hajro Pashai u pushkatuan."

Autoriteti për Informim mbi Dosjet e ish Sigurimit të Shtetit ka sjellë dokumente të rëndësishme mbi keqtrajtimin e të burgosurve politikë në ish burgun e Spaçit, përndjekjen dhe dhunën me të cilën u shtyp revolta e tyre.

Bëhet fjalë për rreth 2300 ish të dënuar, që kanë qenë duke punuar në këtë kamp-burg. Në konstatuam elementin që ishte i padokumentuar më herët, që ishte puna e detyruar dhe e papaguar e këtyre 2300 personave. Për secilin ne disponojmë dosjet hetimore-gjyqësore dhe dosjet e ndjekjes se tyre të fshehtë.

50 vite pas revoltës së ish të burgosurve politikë, burgu i Spaçit vazhdon të rrënohet. Një numër shoqatash joqeveritare kanë apeluar vitet e fundit për ruajtjen dhe kthimin e tij në një muze të krimeve të diktaturës, por zëri i tyre nuk është dëgjuar deri tani.

Ndonëse u shtyp me dhunë, revolta e ish të burgosurve politikë të Spaçit e 50 viteve më parë, ishte një sinjal i rëndësishëm për nevojën e ndryshimeve politike në Shqipëri.

Në këtë përkujtimore, mori pjesë dhe një grup, përfaqësues të Shoqatës Atdhetare "Dukagjini", Ndue Sanaj, Kole Çardaku, Prele Shtyani dhe Lazer Kodra.

REDAKSIA

PËR DËSHMORËT E GRABOCIT

Heroizmi i bashkëfshatarëve të mi edhe pse ky vend ishte i rrethuar me shki, nuk lëshuan pe për të shtrenjtën liri. Asnjë pëllëmbë nga vendi nuk u larguan, derisa u dogji fshati e u shkrumbuan.

Nëpër tym e flakë luftuan trimat e trimëreshat e fshatit Graboc, paçka se plot çakej kishte nëpër skaje e qoshe. Burra e gra patën një qëllim, nuk lëshuan pe deri në përfundim.

Eh, vonë u doli gjumi të tjerëve që t'u dalin në ndihmë, derisa fshati u bë flakë e tym. Edhe lisat e gjatë i kalli shejtani, por trimat e Grabocit nuk e lëshuan frontin.

Qëndruan stoikë deri në përfundim, fshati mori flakë në fillim e mbarim. Ulërimat e ujkonjave këtë vend historik e përfshinë. Për fat të mirë edhe të keq, asnjë luftëtar kjo luftë nuk e trembi, edhe pse plagë të rënda morën shtatë a tetë vetë.

Ky fshat kreshnik, i shquar për burrëri, me besë e nder me shtatë fiset e tij. Të gjithë tok në një fjalë, serbit i dolën përballë, luftuan me pushkë e pa pushkë, askush në ndihmë nuk u dolë.

Graboci dha dëshmorë trima si luanë: Bekim Berishën, Demë e Isuf Shalën, Shaqir e Dinë Haxhinë, të gjithë u flijuan për të shtrenjtën liri. Komandant Rexhep Kelmendi burgjeve u shpëtoi, luftën e fitoi, por sëmundjen e mëlçisë dot së përballloi, ajo jetën ia shkurttoi.

Në moshën më të mirë ranë të gjithë dëshmorë, me pushkë në krah, me bomba në dorë. Vendin ta çlirojnë nga armiku shekullor, trojet t'i bashkoinë nën një flamur kombëtar.

AMANETI YT

Kur afër teje vij nuk jam më vetvetja,
Që nga dita e funditë e ndarjes asgjë s'kam harruar.
As flokët kaçurrela kur t'i hoqa s'i harroj kurrë
Si harrova as shakatë
as bluzën kur ma more nga trupi se harrova .
Asgjë nuk do të harroj deri të vij edhe njëherë tek ti ...
Do kisha dashur ta di sot, a m'i dëgjove hapat e mi he trim.
Se asnjë zë nuk më lëshove,
Sikur me mua po mban mëri,
Edhe pse shumë shokë kemi qenë ne të dy...
E di që je hidhëruar me mua,
Por fatin e patëm të ndahemi ne të dy,
Ti të flijohesh në altarin e lirisë për këtë tokë të bekuar,
E unë ta gëzoj me lot në sy këtë të shkretën liri.
E mua ma le një plagë të madhe në shpirtë,
se sa herë që vi afër gurvarrit
Kam dëshirë të rri aty me ty, edhe pse ti s'më flet vetëm me vështron me sy të pikturuar
në gurin e varrit.
Edhe pse me ujë të freskët gurvarrin ta freskova,
Thash nga gjumi i lirisë të të zgjoj,
Por jo, liria gjak tëndin e të shokëve tua deshti vëlla,
që vendin të çlirohej.
E mua një barrë e rëndë me ka mbetur mbi supe, të qetë nuk më lë,
Deri sa ta dërgoj amanetin tënd ne vend, o trim.

Poezi nga Kumrie Avdyl Shala,
PEJË 2023

Neruda shqiptare, që tokën e vesh me ngjyrat reale të jetës!

Promovimi i vëllimit me poezi "Rozafa e idhnueme", poezi dhe libri me tregime "Hije pallati."

Lazer Kodra gurra që nuk shteron kurrë dhe sjell freski e aromën e ëmbël të jetës.

Me datën 28 Prill 2023 promovimi i dy librave të autorit tashme të njohur z. Lazer Kodra. Veprat me tematike proze, me titull "Hije pallati" dhe me poezi, me titull "Rozafa e Idhnueme" erdhën si një tjetër frymëzim i autorit në vijueshmërinë e veprave të tij vijojnë të përcjellin emocion tek lexuesi.

Ky promovim i veprave të autorit u realizua në bashkëpunim me Shoqatën Atdhetare "Dukagjini" dhe Drejtorinë e Shkollës së Mesme Industriale "Arben Broci", duke e bërë edhe ambientin e zhvillimit të veprimtarisë pasi aty autori zhvillon edhe punën e tij, në detyrën e mësuesit.

Të pranishëm ishin miq e koleg, por edhe të ftuar figura të njohura të artit, te letrave shqipe.

Fjalën hapjes dhe përshëndetëse të këtij promovimi e mbajti drejtori i shkollës z. Zamir Laçej, i cili e vlerësoi mjaft bashkëpunimin me kolegun dhe autorin e librave, duke u shprehur për rëndësinë se ka leximi tek brezat e rinj dhe sidomos veprat e Lazer Kodres për nxënësit e tij.

Mendimin kritik letrar të veprave u dha nga poetja dhe përkthyesja, znj. Ledia Dushi, dhe studiuesi, poeti e publicist, z. Prele Milani, të cilët kanë redaktuar dhe shkruar parathënien e veprave që u prezantuan përkatësisht, znj. Ledia të vëllimit me poezi "Rozafa e Idhnueme" dhe z. Prele të "Hije Pallati", me tregime

Parathënia e "Rozafa e Idhnueme" e shkruar dhe në gegnisht sikur të rrit me shumë emocionin e përshkrimit të poezive në libër. Ne parathënie Ledia shprehet për autorin e titullueme «Rozafa e idhnueme», asht konceptue e strukturue në tre cikle poetike me nga një titull të veçantë që buron nga vetë poezitë e Lazrit.

Tre ciklet poetike duket se vijnë si pasojë e mënyrës se si sendet, fenomenet, ankthet, zhgënjimet e shpërthimet e go-

dasin pa lajmëruar autorin, as me qenë fondale që ndajnë skenat nga njena-tjetra

në një teatër vrastar e të pakohë.

Të gjithë librat i atribuohen një autori të vetëm, Shpirtit, kështu shkruen Borgesi. Në fakt Borgesi e shkroi mbështetë në përgjigjen që Bernard Shaë i dha pyetjes, nëse besonte se Biblën e kishte shkruar Shpirti i Shejtë... Pyetje së cilës i'u përgjigj tue thanë se: "Çdo libër që ia vlen me u rilexue asht shkruar nga Shpirti".

Asht zani i poetit që mbërrin deri te ne. I detyrohemi shumë këtij zani dhe themi se na shkakton një lloj lumtunie. Poezinë përpiqemi me e rilexue tue e quejt mundësinë e rileximit ma të randësishme se leximi, pa harrue faktin se me u grish me rilexue don me thanë me e pas përfutue ndjesinë e misterit të diçkaje që nuk lyp shpjegim."

Një nga pjesët më të spikatura të kësaj vepre është Poezia

BESOJE...

Besoje...

Se natën jam çue

E Hanën e shtyva drejt perëndimit,

vetëm qi t'linte Dielli

... e ty me t'pa

Bana a s'bana m'kat?

Ndermend s'me ra!

Ndërsa në "Hije pallati", me tregime, redaktori Prele Milani shprehet, duke ditur edhe veçoritë e shkrimit të lexueseve të duket e njohur edhe më mirë autorin

prej viteve të bashkëpunimit dhe veprave të shkruara në bashkëpunim guxon më shumë kur shprehet për autorin dhe është si vijon "Lazer Kodra si bilbil i djegur nën kupën e qiellit të kaltëruar na ka dhuruar sa e sa vegime poetike flokë thinjura plot ëndërrime të ndaluara dhe hove të zjarra, me lot - she të tmerruar. Pasi ka provuar gjithçka nga poetika i përkëdheluri i rimave, pa thënë lamtumirë, ka bërë shkapërcimin e madh të poetëve te pjekur, duke kaluar në shtratin e muzës prozaike. Muza e re në ujëvarë i vjen dhe në ujëvarë i lanë fytyrën. Shtegtari i dashuruar u zgjua shpejt nga ëndërrimi prej zjarri të pasionit djegur. Adrenalina krijuese e nxit të gjejë lulëzimin e humbur. I trimëruar dhe inatosur turret të shkopsisë pullat e dyfytyrësisë dhe vesit të lig, që ka veshur e zhveshur shoqërinë deri në tjetërsim të egër. Lazer Kodra qoftë në prozat e tij të shkurta qoftë ato më shtathedhurat është pjesë e fenomeneve që jetojnë e që lëvizin së bashku me ne. Jo pak personazhe kanë fatin e cunlave, që nuk dihet se ku i çon vala e turbulluar. Autori pa dashur të imitojë askënd, pa e vrarë mendje se çfarë rryme i përket ka vijuar prurjen e vet letrare."

I ftuar në promovim ishte edhe z. Zija Vukaj, kryetar i lidhjeve së shkrimtarëve dhe artisteve Shkodër, gjithash-tu përkthyes i disa nga veprat më të njohura ndërkombëtare dhe në fjalën e tij përshëndetëse për veprat e krahasoi autorin me fituesin e çmimit "Nobel", Pablo Neruda, duke i dhënë vlerësim të veçante për stilin e të shkruarit, për karakterin por mbi të gjitha për emocionin që përcjell.

Në fund të këtij promovimi edhe kryetari i Shoqatës Atdhetare "Dukagjini" dha vlerësimin e tij për autorin dhe në emër të kryesie i dorëzoi edhe titullin "Mirënjohja Martin Cama" me motivacionin "Për korrat e mbara shumë vjeçare të penës tuaj shigjetare në fushën e letërsisë, publicistikës, në evokimin me mjeshtëri të së shkuarës, në skalitjen e së tashmes dhe syzimin e së ardhmes. Adhures i madh i të gjitha stinëve, puthur me muzat poetike ndër vegime drithëruese, larë në stuhi metaforash xixëlluese dhe rebeluar në pashtrirma, kushtrimtare të zjarra".

Klodjana Serraj

Mendime të vogla për një pushojë t'epërme

Parathënie e ellsimit me poezi "Rozafa e Hidhnueme"

...nuk asht e trishtë 'vetmia!
asht shtegu i vetëm
ku takon 'botën'
pa pengesa
- Lazër Kodra -

Çka ofroj për lexim, tue mbajtur shpresë të ngultë se në këtë kohë që sendet varen nga një 'klik', ende ka dashamirë andjeplotë të leximit të poezisë, asht kjo përmbledhje poetike e Lazër Kodrës. E titullueme «Rozafa e idhnueme», asht konceptue e strukturue në tre cikle poetike me nga një titull të veçantë që buron nga vetë poezitë e Lazrit.

Tre ciklet poetike duket se vijnë si pasojë e mënyrës se si sendet, fenomenet, ankthet, zhgënjimet e shpërthimet e godasin pa lajmëruë autorin, as me qenë fondale që ndajnë skenat nga njena-tjetra në një teatër vrastar e të pakohë.

Të gjithë librat i atribuohen një autori të vetëm, Shpirtit, kështu shkruen Borges. Në fakt Borges e shkroi mbështetë në përgjigjen që Bernard Shaw i dha pyetjes, nëse besonte se Biblën e kishte shkruë Shpirti i Shejtë... Pyetje së cilës i'u përgjigj tue thanë se: "Çdo libër që ia vlen me u rilexue asht shkruë nga Shpirti".

Asht zani i poetit që mbërrin deri te ne. I detyrohemi shumë këtij zani dhe themi se na shkakton një lloj lumtunie. Poezinë përpiqemi me e rilexue tue e quejt mundësinë e rileximit ma të randësishme se leximi, pa harrue faktin se me u grish me rilexue don me thanë me e pas përfutue ndjesinë e misterit të diçkaje që nuk lyp shpjegim. Në poezinë, *Tingull*, autori shkruan:

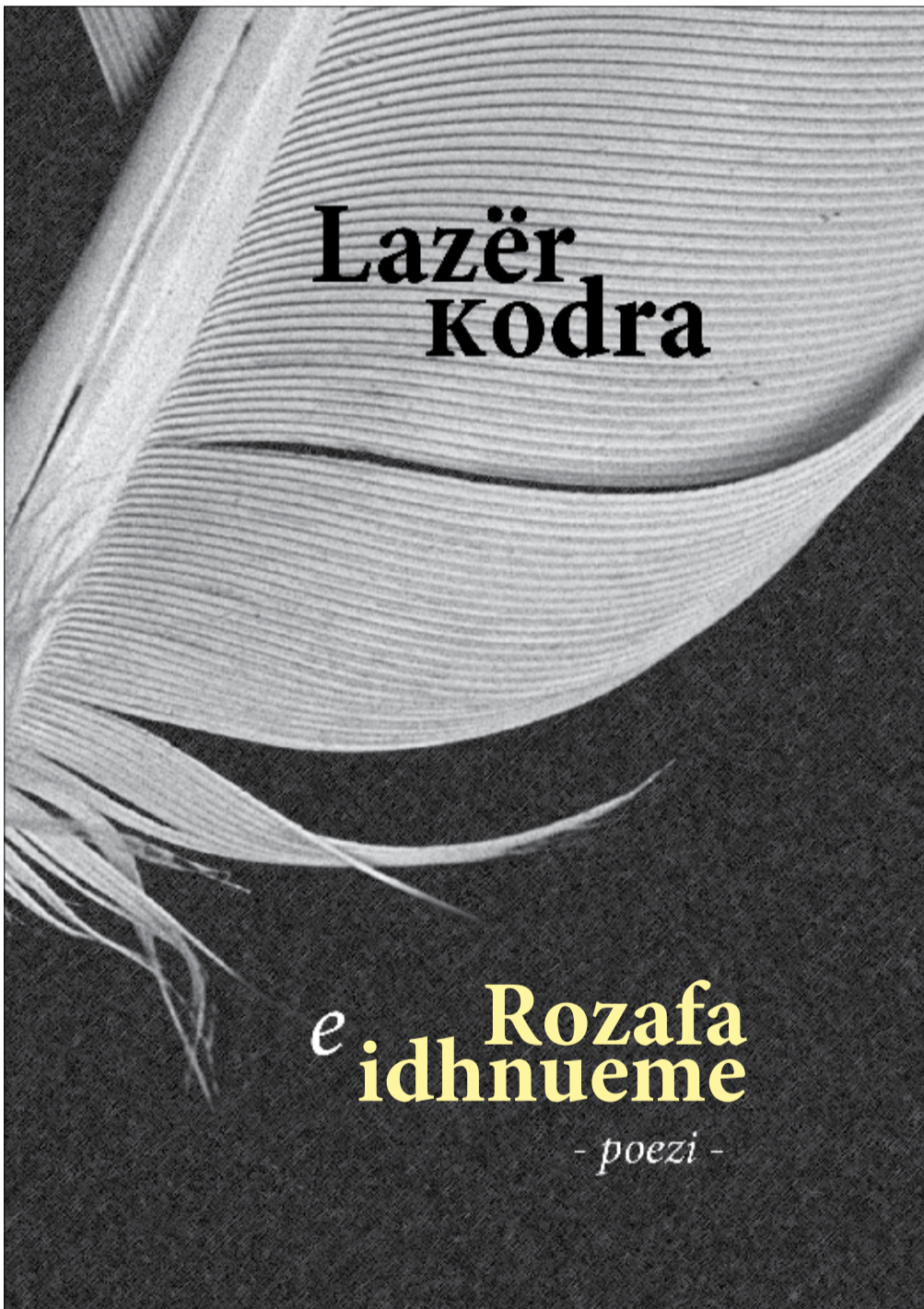
"...ra një tingull n'portën e mbyllun
Mrenda hyni vetëm kumbimi,
Ndërsa jashtë mbet
NJERIU
i pshtjellun me shllumga mjegulle
ndër mendime
t'qorrueme!"

Qëllimi i autorit asht diçka e vorfën, njerëzore, ndoshta edhe e dështueshme; por një libër duhet të ketë diçka ma shumë. Shpirti rrëfen gjana që nuk varen nga njeriu. E pikërisht në këtë moment na ofrohet koncepti i Hyjnoses që, i pranuem nga letërsia, quhet "libër".

Jo vetëm në librin e Lazër Kodrës (pra po e quaj libër), por shumë ma gjanë, dallojmë një poezi në të cilën kënaqësia dhe dhimbja shkojnë së bashku, janë të pandashme, prandaj dhe mbijetojnë. Në poezinë *Dukagjini* Kodra shkruen:

"...t'i rrëmbyen të gjitha.
Përveç Lumit!
Ai buron pa prà
nga 'mitra' e Alpit zallëbardhë!
...shekujt n'udhëtim
kanë me pa fytyrën e vet
n'pasqyrën tande!"

Kjo poezi na kujton doktrinën e pavdekësisë të përhapun aq shumë në antikitet, simbas së cilës jemi të burgosun

në vetë trupin tonë. Tri vargjet e fundit, "...shekujt n'udhëtim/ kanë me pa fytyrën e vet/ n'pasqyrën tande... flasin kuartë për atë që në filozofi njihet si *Pavdekësi Kolektive*. Për Arbnit kjo asht e mirënjohun, ata kanë krijuë raportin me të vdekunit si një vazhdimësi. Asht një mitologji e njohun nga studiuesit ku secili mund ta shikojë edhe sot në të gjithë atë pjesë të vendit që njihet si Shqipnia e vjetër. Në poezinë *Koha pa emën*, autori shkruen:

"Tridhetë vjet,
rrugë pa krye,

tuj fut rrueza,
n'pë pa nye!!!"

Të dy këto poezi si dhe shumë të tjera flasin për atë që njihet si "shpëtimi nëpërmjet veprës". Këto vepra nuk janë mesha e as ceremoni fetare, janë vepra autentike, vepra në të cilat gjehet njeriu i gjithi, ose shpirti i tij, e madje, çka asht ma e rëndësishme, intelegjenca e tij.

Ma poshtë po përmend tri vargje ku në to gjallon ajo çka ceka ma nalt. Nji metaforë e shkëlqyeme ku gërshetohet *andrra*, *besimi*, *hana* dhe *dielli*. Asht thirrja që

kërkon shpëtimin nëpërmjet veprës.

Besoje,
Se natën jam çue
E Hanën e shtyva drejt perëndimit,
vetëm qi t'lindte Dielli

Ndërsa në poezinë, *Jetë*, ku ndjehet ajo që quhet forcë njerëzore, asht diçka që ban rrugën nëpërmjet materies, ose pa e marrë parasysh atë. Asht ajo që Bergsoni e quen "hovi njerëzor" e për të cilën Lazri përdor një metaforë të fuqishme e të vlefshme në çdo kohë, (*Galop kali*).

Në duar: Eshtnat e kohës!
Në mendje: Gjak shprese!
Galop kalit
Asht jeta jeme!

Dëshiroj me përmend diçka për të cilën në anët tona e flasin të gjithë. Secili prej nesh, në një farë mënyre, ka mbrenda vetes njerëzit që kanë vdekë. Unë besoj në pavdekësinë kolektive ose ndoshta në pavdekësinë kozmike. Do vazhdojmë të jemi të pavdekshëm. Përtej vdekjes sonë fizike mbetet kujtesa jonë, e përtej kujtesës mbeten veprimet tona, sjelljet tona e tanë historia universale

Borges tregonte se: "...motra ime Nora erdhi të më shihte dhe më tha : Do të pikturoj një tablo dhe do ta titulloj "Nostalgjitë e tokës" e cila do të ketë për subjekt atë që një i bekuem ndjen në qiell, tue mendue për tokën.

Lajmi i natyrës
Sot në nadjë
u end një korb
mbi sqepat e naltë
t'shkambijve dukagjinas...!
...e përpara se me dalë zani
e ditën, se dikush ka dekë!

.. një natë ma parë
kishin ndigjue Zanat
tuj vajtue n'truell t' Olimp
Dhe zhurmën e një shkambi
me parzëm t'shkyem.

Mendoj se gjaja ma interesante në poezinë e shkrueme nga autorë të trevës së Dukagjinit asht se para nesh vjen një poezi lirike të cilën pak po të rrëmosh ndesh në një skelet epik mbi të cilin ajo asht krijuë. Lexuesi ndjehet mirë kur epika dhe lirika krijojnë artin e shpirtit të lirë të ngjeshun me shumë dashuni. E ky Shpirt duket se ka ma shumë se dymijë vjet që gjallon në prarimin e pranverës, tue sjellë lumtuni e dhimbje, ndërsa shpirti vuen e zemra plas.

Në këtë kohë kur pyetja montaliane, a ka me mujt poezia me i mbijetue universit të komunikimit të masës, ndodhet në shtrimjen dhe pazgjidhshmëninë e saj ma ekstreme, asht e kuartë që poezia vijon me u shkruë dhe me u ndjekë disi, edhe pse shpirti vuen e zemra plas, kosto jo e lehtë për me shkruë një libër.

Ledia Dushi, poete dhe përkthyes

Pjesemarrësit në Manifestim të varrezat e dëshmorëve në Glllogjan

Gjergj Leqejza.

Në ora 14. 00, Programi Artistik në Sallën e Asamblesë Komunale në Deçan, me muzikë, përshëndetje, valle, poezi dhe vlerësime.

Me këtë rast, komunës së Deçanit ju dhurua logo e Shoqatës Atdhetare “Dukagjini”, me motivacion: “Për kontributin

tributin e dhanë të një bashkëpunimi disa vjeçare në mes shoqata tona dhe lidhjeve vëllazërore kombëtare në trojet shqiptar; dhe për kontributin familjare në simbol të paqes, sakrificës, dhe traditës”

Veprimtarja Bahrie Shoshka i jepet titulli “Mirënjohja e Shoqatës Atdhetare

Gjon Vojvoda duke i dorëzua titullin e nderit “Anëtar Nderi i SHAD” kryetarit të bashkisë Bashkim Ramosaj, për zotin Ramush Harajdinaj

e Deçanit. Me anë të këtij manifestimi lartësua kujtimin për bijtë e bijat që me emblemën e UÇK-së i sollën lirinë Kosovës dhe të shprehim respektin për

Zoti Gjergj Leqejza, duke i dorëzuar zonjës Borovina titullin “Anëtare Nderi e SHAD”

gjithë ata që vazhdojnë me angazhimet e sakrificat sublime në shërbim të atdheut. Në këtë Manifestim morën pjesë shumë përfaqësues nga trojet shqiptare, në mes tyre dhe Shoqata Atdhetare “Dukagjini”, me qendër në Shkodër, që i dha mjaft gjallëri këtij manifestimi. Po ashtu në kuadër të këtij manifestimi është bërë binjakëzimi i shkollës fillore “Heronjtë e Dukagjinit” në Glllogjan me shkollën “Dedë Gjon Luli” nga Hoti i Ri në Shkodër. Duke ndërtuar ura lidhëse përmes artit, kulturës dhe traditës sonë, bëhemi më të fortë se kurrë! Falënderoj Shoqatën “Martin Dreshaj” për kontributin dhe shërbimin ndaj kombit shqiptar, në ruajtjen dhe trashëgiminë e traditës dhe kulturës tonë të përbashkët dhe falënderoj të gjithë poetët, rapsodët dhe valltarët që performuan nga mbarë trojet shqiptare!

Këngëtarja Besnike Berdynaj:

Ndihem shumë e lumtur dhe e vlerësuar nga pjesëmarrja në

Manifestimin Tradicional. “Zëri i Vëllazërisë- 2023”, organizuar nga Shoqata “Martin Dreshaj” në bashkëpunim me Komunën e Deçanit. Faleminderit për ftesën dhe mirënjohjet për juve. Faleminderit Shoqata Atdhetare “Dukagjini” dhe kryetarin Ndue Sanaj, për mirënjohjen e dhënë. Ishte një ditë shumë e bukur, ku takuam miq, koleg dhe këngëtarë nga Shkodra, Malësia dhe Kosova. Ju falënderoj dhe ju urojë sa më shumë veprimtari të tilla.

Shënim: Mundësoj organizimin, përgatitjen dhe marrjen pjesë në këtë Manifestim zoti Gjergj Leqejza, Sokol Stërbyçi, Preke Gjonaj dhe Kolë Sukullari, të cilët i falënderojmë dhe ju urojme: “Paçin e dhënçin!”

Përgatiti Lulash Brigja

Momenti kur kryetari i Komunes së Deçanit, Bashkim Ramosaj, po merrë dhuratën-LOGON e SHAD, nga zoti Gjergj Leqejza, në prezencën e Ndue Sanaj e poetit Lulash Brigja

e dhanë në forcimin e lidhjeve në mesë trojeve etnike”

Këngëtarja Besnike Berdynaj, nderohet me titullin “Mirënjohja e Shoqatës Atdhetare Dukagjini”, me motivacion:

“Në mirënjohje të miqësisë dhe bashkëpunimit, pjesëmarrëse në veprimtari kulturore artistike me Shoqata dhe grupe muzikore të Dukagjinit dhe në respekt të mikpritjen tuaj gjatë vizitave dhe veprimtarive tona në hapësirat shqiptare në Kosovë”

Veprimtari Ali Tahiraj, i jepet titullin “Mirënjohja e Shoqatës Atdhetare Dukagjini”, me motivacion: “Për kon-

tributin e dhanë për bashkëpunimin në mes të dy Shoqatave në realizimin e misionit të tyre, në veçanti në fushën e traditave mbarë shqiptare”

Në këtë veprimtari u bë edhe akti i binjakëzimit midis shkollës 9-vjeçare “Heronjtë e Dukagjinit”, në Glllogjan, me Shkollën 9

Momentet e firmosjes së binjakëzimit në mes shkollës 9-vjeçare “Heronjtë e Kosoves”, në Glllogjan dhe shkollës 9-vjeçare “Dede Gjon Luli”, në Hot të Ri dhe në prezencën e Sekretarit të Shoqatës “Martin Dreshaj”, Frasher Racaj, firmosi drejtoresha e kesaj shkolle zonja Lumnije Lushaj Avdijaj dhe në emer të shkollës 9-vjeçare “Dede Gjon Luli”, firmosi mesuesi Kole Hasanaj

Homazhe në varrezat e dëshmorëve në Glllogjan

Artistët këngëtar e valltare në këtë Manifestim

“UNË DHE ALPET” një libër nga Ndoc Mulaj

Në 55 vjetorin e datëlindjes

Më 30 dhjetor 2021 Ndoc Mulaj, i mbiqajhuri Dreni i Alpeve, u nda nga jeta gjatë një udhëtimit në Malin e Munedhës. Një humbje e madhe, për familjarët, për të afërmit, për miqtë dhe dashamirët, por edhe për zhvillimin e qëndrueshëm të turizmit, sidomos atij malor. Sikur të rridhte normalisht jeta e autorit të librit “Unë dhe Alpet”, Ndoc Mulaj, në këtë ditë do të festohej 55 vjetorin e lindjes së tij.

Në këtë takim ishin të ftuar dhe morën pjesë të afërm, miq, dashamirës dhe bashkëpunëtorë të Ndoc Mulaj, përfaqësues nga pushteti vendor të disa bashkive të vendit, përfaqësues të donatorëve, përfaqësues nga OJF të ndryshme. Duhet vënë në dukje se një pjesë e tyre kishin ardhur nga jashtë vendit për të marrë pjesë në këtë tubim përkujtimor dhe promovues.

I gjithë veprimtaria ishte konceptuar si një takim mes miqsh dhe dashamirësish, për të celebruar 55 vjetorin e lindjes së Ndoc Mulaj, për të promovuar librin me shkrime të tij, si dhe për të sjellë copëza kujtimesh. Takimi u zhvillua në sallën “Balsha” në “Tirana Internacional” në një atmosferë të ngarkuar me emocione, kujtime dhe

përjetime.

Takimi u drejtua nga Dea Mulaj (vajza e Ndoc Mulaj) dhe Zef Gjeta. Fillimisht, pasi iu urua mirëseardhja të pranishmëve, u bë një përshëndetje për të pranishmit dhe një vlerësim i veçantë nga familjarët për pjesëmarrjen në këtë ngjarje. Kjo përshëndetje ishte e gërshetuar edhe me të dhënat për librin, si dhe duke sjellë fragment nga parathënia e shkruar nga vetë autori.

Në vijim, Zef Gjeta solli aspekte nga momentet e përgatitjes së librit (i filluar që 5 vite më parë, kur autori ishte në jetë dhe i përfunduar këtë vit). Po ashtu, ai evidentoi larminë e temave të përfshira në këtë libër, bashkëpunimin me autorin në sistemimin sipas fushave dhe rubrikave, si dhe momente të tjera të kujtesës në veprimtari të ndryshme të përbashkëta. Duke vlerësuar me nota shumë pozitive këtë botim, Zef Gjeta paraqiti talentin e Ndoc Mulaj në disa fusha, prej të cilëve u veçuan edhe planet e këtij të fundit, për të përgatitur e botuar edhe libra të tjerë, si: materiale të trashëgimisë gojore të zonës së Nikaj-Mërturit, poezi të frymëzuara nga vendlindja, përshkrim i shpellave kryesore të veriut të Shqipërisë, aspekte të zhvillimit të qëndrueshëm dhe mundësia reale e bizneseve të agro-turizmit, e të tjera.

Në takim morën fjalën dhe përshëndetën edhe: Prof. Vuksan Kola, Lulash Vatnikaj, Genc Pecnikaj, Dedë Qokaj, Sokol Prenga, Dhurata Gazulli (përfaqësuese e GIZ në Shqipëri), Imzot Gjergj Meta, Engelbert Zefaj, Flora Xhemani Baba dhe Fran Ukcama. Të gjithë këta folës sollën në vëmendje aspekte të ndryshme të lidhura me autorin e librit si dhe me një pjesë të artikujve të përfshirë aty. Ata vunë në dukje se Ndoci kishte një jetë shumë aktive, veçse e prerë dhunshëm në mes, duke

lënë pa realizuar edhe një sërë planesh, që ai kishte vënë si objektiv para vetes. Kjo ndarje nga jeta shkaktoi dhimbje të madhe tek të gjithë, por respekti për jetën dhe veprën e tij tashmë është shumëfishuar, gjë që e dëshmon edhe promovimi i librit në këtë përvjetor si mirënjohje pafund për këtë njeri të dashur për të gjithë. Po ashtu, folësit vunë në dukje se trashëgimia që la pas Ndoc Mulaj do të ruhet gjatë në ku-

Prof. Dr. Vuksan Kola

Zef Gjeta e vajza e Ndocit, Dea Mulaj

jetesën e secilit, pasi ai ishte i kudogjendur, me kontribute të gjera, një pjesë prej të cilave janë pasqyruar edhe në librin e tij.

Ashtu siç edhe është e kuptueshme, të gjithë të pranishmit ishin të ngarkuar me emocione dhe të për madhuar, por në mënyrë të veçantë folësit nuk arritën ti përmbanin lotët. Dhe duke qenë se “festonim” 50 vjetorin e Ndoc Mulaj në mungesën e tij fizike, dhe kur u promovua edhe libri me krijimet e tij.

Gjatë takimit, Dea Mulaj solli pjesë të zgjedhura nga libri, ku ishin shkëputur fragmente interesante dhe domethënëse, të cilat u pritën shumë mirë nga të pranishmit. Po ashtu, u shfaq edhe një video montazh me pjesë nga veprimtaria në vitet e fundit të Ndoc Mulaj, në drejtim të promovimit të Alpeve Shqiptare, të turizmit të qëndrueshëm në zonat malore, të sperologjisë dhe të aktivitetit jetësor.

Nëse ndalemi më konkretisht tek libri, ky botim nuk ishte konceptuar që në fillim si të tillë, pra për një libër. Në faqen e ëeb-it të Nikaj-Mërturit, të hapur dhe të mbajtur me kontributet e veta personale, ka hedhur informacione të shumta e të gjithanshme për dy fiset Nikaj e Mërtur. Ndërsa në rrjetet sociale, revista e media të tjera, ka shprehur impresione e reflektime për zhvillime të ndryshme që lidhen po me vendlindjen e tij, me zhvillimin e turizmit në Alpe, njohjen dhe eksplorimin e shpellave, si edhe të jetës në përgjithësi në Shqipëri.

Këto shkrime Ndoci i ka hedhur ashtu

siç i ka ndjerë, si të thuash fjalët i kanë dalë prej shpirtit. I ka ndarë këto mendime me miqtë e ndjekësit e tij dhe ka marrë prej tyre komente me pëlqime e vlerësime të shumta. Duke punuar në terren për të eksploruar vendet e atraksionet turistike, për të hapur zonat e shtigjet turistike, për të hapur “mendjet” e njerëzve që të adoptonin shtëpitë në bujtina, duke punuar fort për informimin institucioneve dhe

një përmbledhje e materialeve mjaft interesante, që e bën botimin interesant dhe të vlefshëm për referenca e botime të tjera. Kam besimin se Ndocit, do ti duhet që të bëjë një ribotim, pasi kërkesa për këtë libër do të jetë në vijimësi, jo vetëm nga ana e Nikaj-Mërturësve kudo që janë, por edhe e mjaft të tjerëve që kanë kuriozitet dhe dashamirësi për këtë zonë në veçanti dhe për Alpet e Shqipërisë në përgjithësi.

Laert Gjeta, Devi Mulaj e Zef Gjeta

vizitorëve rreth atraksioneve që ka zona, duke u përpjekur me donatorët që të sillnin vëmendjen në këtë zonë, Ndoci ka reflektuar shumë prej këtyre momenteve që sot gjenden në këtë libër.

Paralelisht me këtë, falë punës së palodhur dhe të pandarë, me miqtë, me donatorët, me ministrinë përkatëse si dhe me pushtetin vendor, ka arritur që zona e Nikaj Mërturit të shpallet “Park Rajonal Natyror”, një status që e meriton plotësisht kjo zonë, por që nuk do ta gëzonte pa punën e përditshme dhe këmbënguljen e fortë të Ndocit. Para pak vitesh, po me iniciativën dhe punën e drejtuar prej Ndocit, zona e Nikaj-Mërturit u vlerësua me dekoratën e larte, urdhri “Nderi i Kombit”, nga Presidenti i Republikës. Nëpërmjet punës së Ndoc Mulaj, si dhe pasqyrimin të tyre në faqet e Nikaj-Mërturit e të tjera, është bërë e mundur që tu vihet në ndihmë banorëve të izoluar nga dëborat, është bërë e mundur që të orientohen investimet në zonë, janë kryer ekspedita speleologjike, studimore e shkencore, organizuar grupe pune për hapjen dhe shënimin e shtigjeve turistike, janë dërguar e shpërndarë farëra e fidanë për kultivimin e frutave e perimeve, janë realizuar trajnime për speleologjinë, për turizmin, për kuzhinën, e të tjera.

Këto ngjarje të veçanta në kohë reale, janë përshkruar e pasqyruar nga pena e Ndoc Mulaj. E kur e shikon këtë material në tërësinë e tij, kupton që shkrimet kanë qenë vërtetë refleksione të momentit, por janë shkruar me mjeshtri artistike, na sjellin ngjarjet me realizëm dhe në kohën e ndodhur, na hapin një dritare shumë të rëndësishme për punën dhe jetesën në këtë zonë. Ndaj, pa u zgjatur, mendoj se ky libër që keni në dorë është

Libri i Ndoc Mulaj, i titulluar “Unë dhe Alpet”, që në kopertinë shpreh në mënyrë shumë qartë boshtin e përmbajtjes së tij: lidhjen e pazgjidhshme të jetës së autorit me malet, dhe me vendlindjen e tij. Ky libër është si një enciklopedi e shkurtër për zonën e Nikaj-Mërturit, duke filluar nga emblema, shtrirja dhe pozita gjeografike, pjesë të veçanta nga historia, domosdoshmëria e zhvillimit të gjithanshëm dhe turizmi si rruga e vetme, bashkëjetesa ndërmjet Nikajve dhe Mërturit, disa tradita dhe rite nga lindja deri në vdekje, vajtimi dhe lirika te vajzat dhe gratë, gjama e burrave në Nikaj-Mërtur, kënga majekrahu si himn i Nikaj-Mërturit dhe i Alpeve, veglat muzikore të zonës, arti popullor dhe artistët nikajmërturas, lojërat popullore, këngët e kreshnikëve, legjendat e figurat mitologjike, etnokultura e Nikaj-Mërturit, ushqimi dhe pijet tradicionale, llojet e gatimeve, ashtu si edhe atraksionet më të rëndësishme të zonës nga shpella “Bira e zezë” në Qeresh-Mulaj, te shpella e Rajës, shpella e Fratit, shpella e Alisë, Fusha e Ndërmajnës e të tjera.

Libri “Unë dhe Alpet” do të na shërbejë të gjithëve për ta ruajtur të gjallë në kujtesë dhe për ta nderuar gjithmonë Ndoc Mulajn dhe përpjekjet e tij të mëdha për t’i bërë të njohura e tërheqëse për vendin dhe botën viset ku u lind dhe u rrit, Veriun e vendit dhe Alpet shqiptare në tërësi.

I përjetshëm qoftë kujtimi i jetës dhe veprës së Ndoc Mulajt!

Profesor As. Dr. Zef GJETA

FAMILJA PROGNI, MBLODHI TREVEZEN KOMBËTARE

Homazh e nderim për martirët!

Me datën 7 maj 2023, familja Progni priti disa mijëra burra e gra nga të gjitha trojet shqiptare për nderuar me homazhe e kujtesë tre martirët e anti-komunizmit, familja e vendosur nën kryqëzatën komuniste qysh në "44-ën.

Familje e burrave mendimtarë, me intelektualë e nacionalistë, të penës e të pushkës për çështjen kombëtare, luftëtarë për liri e demokraci; sistemi komunist e vendosi familjen Progni në shënjestrën e persekutimit deri edhe me kanibalizëm.

Akti më kriminal e çnjerëzor ndaj familjes Progni ishte vdekja e engjëllit 7 vjeçar, Ndue Gjon Progni në kampin e Tepelenës, Ai vdiq në prehrin e nënës, ku policët kriminelë ja grabitën nga preheni, duke i mohuar mundësinë e varrimit të të birit, por kanibalët e humbën e se ku e tretën apo ku e varrosën nuk dihet, ende sot nuk ju kanë gjetur as eshtrat, ky akti më i shëmtuar i shtetit armiqësor edhe ndaj fëmijës, nënës dhe familjes elitare e nacionaliste.

Ndërsa Gjon Balë Progni dhe Marsh Tush Progni u arratisen nga Shqipëria për tu vendosur si emigrantë në Bruksel, e për të vazhduar lëvizjen aktive të përjetshme 'E duam Shqipërinë e lirë'!

Këta dy burra nuk arritën të kapnin Shqipërinë e lirë, ata vdiqën në Bruksel; Gjon Balë Progni vdiq në vitin 1973 kurse Marsh Tush Progni vdiq në vitin 1987-të.

Por sot finalizohet edhe amaneti i varrimit në atdhe, sot dita e kujtesës e rivarrimit nga familjarët me në krye Gjelosh Progni, për ti dërguar të prehen në vendlindje, atje në Nikaj-Mertur në varret e Salcës në dheun më të lehtë të botës.

Familja e organizoi ceremoninë homazh - kujtesë në kryeqendrën e veriut Shkodër, pastaj eshtrat e tyre për tu prehur në Salcë nën qiellin e Nikaj-Merturit.

Në këtë ceremoni morën pjesë Çamëria e Kosova, aty ishte Labëria, nga Përmeti e deri në lart në veri.

Dukagjini me orën e madhe e dashuri në njerëzore, sot pushtoi me pjesëmarrje me mbi 1 000 burra e gra të interesuar për mbarëvajtjen e ceremonisë, ndërsa shoqata atdhetare "Dukagjini", me kryetar zotin Ndue Sanaj e nderoi familjen e Tush Balë Progni me titullin "Mirënjohja e Shoqatës Atdhetare Dukagjini", me motivacion "Familja e Tush Balë Progni, simbol i vlerave njerëzore e traditave shqiptare, besës, burrërisë, trimrisë, bujarisë e patriotizmit me pushkë e penë në Shqipri e diasporë në mbrojtje të identitetit kombëtar", ky vlerësimi më i çmuar kur vjen nga një emër i madh, Dukagjini identiteti i fortë kombëtar, ku Nikaj-Mërturasit janë totalisht pjesë shpirtërore e miqësore.

Plotë personalitete nderuan që nga kryebashkiaku i Shkodrës zoti Spahia e deri në Çamëri, folën me dhimbje e gëzim mes njëri-tjetrit, por mesazhi ishte ndjeshmëria kombëtare për bashkime të

Momenti i takimit të Princit Leka Zogu i II, me familjarët e familjes s Tush Balë Progni

tilla si në familjen Progni, e cila tashmë do jetë në altarin e Sofrës së bashkimit kombëtar.

Përshëndetje të veçanta erdhën nga familja mbretnore, nga Shoqata e ish Per-

ndjekurve Politike, Shoqata anti-komuniste nga Kosova e të tjerë.

Ndërsa fjala përmbyllëse nga Shoqata Nikaj - Mertur, e ardhur nga zoti Gjin Gjoli, na solli altarin e burrave e grave të

Kolë Çardaku, duke përshëndetur në emër të Kryesisë së SHAD

Nikaj-Merturit me dhimbje e gëzime, me vëllazëri dhe shpresë!

Një organizim perfekt e vëllazëror në amanetin shqiptar, e formatuar e drejtuar nga zoti Gjelosh Progni e nën kujdesjen e Shoqatave Nikaj-Mertur, Shoqata Atdhetare "Dukagjini" dhe "Mirdita"!

Ne kemi histori me dhimbje e gëzime, ndaj dhe duhet ta promovojmë, e kemi detyrim ta përçojmë te brezat!

Familja Progni krenari Nikaj-Merturase e kombëtare!

Nga Agron PREBIBAJ

Gjelosh Progni, duke përshëndetur të pranishmit, në emër të familjes

KONFERENÇA E ORGANIZATËS NDERKOMBËTARE PËR TË DREJTAT E NJERIUT

Në këtë Konferencë marrin pjesë Nikolle Kole Avdia, anëtar i bordit të të drejtave të njeriut të Shqipërie; Ndrece Deda, misionar i pajtimit të gjaqeve të Mirditës dhe kryetar i Shoqatës të të drejtave të njeriut për Shkodrën

Me date 22-23 Prill 2023, në Bon të Gjermanisë u zhvillua konferenca e rregullt e Organizatës Ndërkombëtare për të Drejtat e Njeriut IGFM, me prezencë të seksioneve të ndryshme nga e gjithë bota. Kjo konferencë tradicionalisht mbahet një herë në dy vite, por për shkak të pandemisë, kësaj here u mbajt pas një pauze 4-vjeçare.

Konferenca e këtij vitit u zhvillua me moton "75-vjetori i Deklaratës Universale për të Drejtat e Njeriut me temën: "Si ti mbrojmë të drejtat e njeriut", që në fokus të saj ishte gjendja në Ukrainë. Në konferencë merrte pjesë edhe një delegacion nga Ballkani, me në krye koordinatorin Idriz Sinani nga Kumanova e Maqedonisë së Veriut.

"Konferenca ishte jashtëzakonisht e suksesshme dhe u zhvillua në moment të duhur, sepse ishte rasti i koordinimit dhe i bashkëpunimit për veprimtari të tjera. Në një kohë kur Evropa dhe mbare bota po përballet me shtangim, madje edhe regres të drejtave të njeriut, kryesisht për shkak të agresionit Rus në Ukrainë. Ukraina ishte tema qendrore e kësaj konference, në të cilën ishte edhe një paraqitje direkt të koordinatorit të tyre në Kiev, që për shkak të rrethanave, nuk ishte në gjendje të prezantohej në Konferencë, por pati mundësi përmes kësaj konference ti drejtohet mbare botës, me një apel mjaft emocional, që mos ta harrojmë Ukrainën. Siç e dinë opinionit, IGFM po ashtu organizon edhe shpërndanë ndihma humanitare, prandaj kjo konferencë ishte rast i mirë të bej apel për një organizim edhe në atë drejtim. Kyçje direkt, për shkak të pamundësisë për t'u prezantuar, pati edhe përfaqësuesja e tyre në Iran, e cila foli për vështirësitë me të cilat po përballen proceset demokratike në atë vend", thotë Idriz Sinani, koordinatori i IGFM për Ballkan.

Pjesëmarrjen në konference u vlerësua shumë e suksesshme, sepse ka pasur mundësi pas një periudhe të gjatë të takoheshin dhe të koordinohet me koleget nga mbare bota. Konferenca ka përfunduar me një lajm të mirë për IGFM-në në Ballkan.

"U akordua me kryesinë qendrore që të shpallen zgjedhje në disa seksione në Ballkan, ku për fat të keq, është vërejtur pasivizim i veprimit të IGFM në vitet e fundit. Une si koordinatori do ta udhëheqë këtë proces", theksoi Sinani gjatë bisedës me reporterin e portalit Lideri.mk, që ka mbuluar direkt nga Boni këtë konferencë të rëndësishme.

Konferenca ishte mundësi e mirë që edhe një here të shpalosen problemet, me të cilat po përballen vendet e Ballkanit sa i përket kapaciteteve të tyre demokratike.

"Theksova se ende nuk janë zgjidhur rastet e montuara kundër shqiptarëve në Maqedoninë e Veriut. Dhe se shumë nxënësit shqiptarë nuk mund ta shfrytëzojnë të drejtën e mësimit në gjuhën amtare as në

shkolle fillore, kurs shumë prej tyre nuk kanë shkollë në vendbanimet ku jetojnë", shton Sinani.

Lidhur me problemet e shqiptarëve në Serbi, zërin në këtë konferencë e ngriti kryetari i IGFM-së në këtë shtet, profesor Rexhep Abazi nga Medvegja.

"Problemet e shqiptarëve në Serbi janë të shumta, por si problem kryesor në të gjitha takimet që pata theksova çështjen e pasivizimit të adresave, proces përmes të cilit Serbia po bën "shfarosje" zyrtare të shqiptarëve që jetojnë në Lugine dhe në Medvegje. Sa për shembull, përmenda se në Medvegje, me regjistrimin e fundit në Serbi janë regjistruar 1200 shqiptarë, kurse me siguri mund të them se numri real i shqiptarëve me shtetësi serbe në ko-

munën tonë duhet të jetë së paku pesëfish më i madh, mbi 6 000", thotë Abazi për Lideri.mk.

Përfaqësuesit e degës së IGFM, në Shkodër, Ndrece Doda dhe Nikolle Avdia, po ashtu e kanë mirëpritur lajmin për organizimin e zgjedhjeve të parakohshme për udhëheqës të rinj dhe organe të reja të IGFM-së në disa vende të Ballkanit, duke përfshirë edhe Shqipërinë.

"IGFM me sukses ka funksionuar në Shqipëri vite me radhe, por vitet e fundit sikur kemi pasivizim të veprimtarisë sonë. Mendojmë se, organizimi i zgjedhjeve, siç na njoftoi koordinatori Sinani, do të sjellë një gjallëri më të madhe të veprimit", shprehen Doda dhe Avdia.

Konferenca vazhdoi punimet edhe në

ditën e dytë të saj, me tema nga më të ndryshmet, të cilat kanë të bëjnë me të drejtat e njeriut në mbare botën dhe ndihmat humanitare për rajonet e prekura nga kriza të ndryshme.

Kush është Nikollë Avdia?

Nikoll Avdia nga fshati Gimajt e Shalës është trashëgimtar i një familjeje patriotike e veçuar në të gjithë Dukagjinin, që ka nxjerrë personalitete të njohur jo vetëm në Shkodër, por edhe më gjerë.

Kolë Marash Shala (1801-1863) drejtoi kryengritjen e Shalës 1832-1840 dhe merr pjesë në luftimet rreth qytetit të Shkodrës kundër forcave turke në gushtin e vitit 1835 në krye të 300 forcave të Shalës së bashku me ato të qytetit të Shkodrës. Larguan forcat e Hafiz Pashës të vendosura në

Tarabosh. Djemtë e Kolës janë: Avdi Kola (1846-1946), përfaqësues i Dukagjinit, i cili më 1917 takon në Vjenë Franc Jozefin dhe në vitin 1933, po si përfaqësuesi Dukagjinit takon Papën në Vatikan. Ky u bë strehë dhe bashkëpunëtor i ngushtë i Bajram Currit me bashkëluftëtarët e tij.

Xhur Kola (1855-1871), vëllai tjetër, mbetet legjendë për vrasjen më 1871, në moshën 16-vjeçare vret Zenel Agën në qendër të Shkodrës. Të tre këta me vëllain e tyre Sokolin, luftuan gjithë jetën për mbrojtjen e trojeve që nga Lidhja e Prizrenit kundër pushtuesve Osman dhe Serbo-Malazez. Sokoli bashkë me Marash Niken nga Pecajt e Shalës, detyruan ushtarët Serbo-Malazezët të kalonin poshtë kryqëzimit të armëve të nënshtruar, tek Ura e Shalës.

Zef Avdia (1893-1992) djali i Avdi Kolës dekoruar nga Presidenti i Shqipërisë me urdhrin "Kalorës i Urdhrit të Flamurit".

Është rast i papërsëritshëm në historinë shumëshekullore, që të luftojnë disa breza radhazi të një familjeje për mbrojtjen e vendit. Ndoshta edhe vet Zoti është treguar bujar me breznitë e tyre. Është interesant fakti se në harkun e një shekulli, 5 persona nga kjo familje kanë arritur moshën nga 100 deri 113 vjeçare. Meritat e kësaj familje nuk kanë të ndalur. Breznia e kësaj familje sot veçohen në Diasporë, dhe veçanërisht në SHBA nëpërmjet shoqatës "Bajraktari" të drejtuar nga Ilir Biga, djali i Vatë Bigës, dhe në Itali nëpërmjet Gjovalin Bigës me Dukagjinat të tjerë veçohen për vepra të mëdha humanitare, si kisha, vepra infrastrukture, socialkulturore si dhe ndihma të shumë familjeve në nevojë jo vetëm në Dukagjin por edhe më gjerë.

Mark Bobnaj, Maj 2023

*Përfaqësues të trojeve Shqiptare në Konferencën e Bonit
Nga e majta në të djathtë Ndrece Doda, Karl Hatien (Sekretar i përgjithshëm i shoqatës ndërkombëtare IGFM, në Gjermani), Idriz Sinani (Koordinator i shoqatës IGFM për Ballkanin në Maqedoninë e Veriut), Profesor Rexhep Abazi (Kryetar i shoqatës IGFM për Kosovën) dhe Ndok Avdia*

Ndok Avdia

Ndrece Doda

Mbas 85 vjetëve, na tingëllon fort thirrja, pse jo, dridhëse e një mospërfilljeje: “Dukagjini kërkon rrugën!”

Një ligjëratë, që ka vlerë të rrallë letrare, e mbajtur prej ERNEST KOLIQIT me rastin e inaugurimit të rrugës BOGË – THETH

“Po i kthehem 85-vjetorit të përrimit (inaugurimit) të rrugës Bogë – Theth, datuar më 17 tetor 1938. Më saktë po i kthehem një kryevepre të vogël të Ernest Koliqit të madh, fjalës së tij, në këte përrim, që siç nëntitullon gazeta “Drita” e asokohe në botimin e saj, është “një ligjëratë, që ka një vlerë të rrallë letrare”.

E, në do që më tej do të shtonim se kjo ligjëratë po aq ka një vlerë atdhetare të rrallë, letrare po e po, por aq fort ka dhe një vlerë gjuhësore në gegnishten moderne të një Ernest Koliqi, ku stili letrar dhe vlerat e çmueshme gjuhësore e shndërrojnë këtë ligjëratë vërtetësisht në “gjashtëdhjetë e dy strofa të një poemi”.

Rruga Bogë – Theth është përruar më 17 tetor 1938. Një përrim dinjitoz e modern madje, ku do të merrnin pjesë edhe ministri i Ekonomisë Kombëtare, Rrok Gega, i cili pret shiritin (kordhelën) e përrimit të rrugës, por dhe Patër Gjergj Fishta i madh.

E mandej fjala e Koliqit, që duhet quajtur historike edhe për analet e gazetarisë sonë, me simboliken poetike: “Gjashtëdhjetë e dy kilometra si gjashtëdhjetë e dy strofa të një poemi”. Ia vlen të studiohet në shkollat e gazetarisë, kësaj si një shkrim i jashtëzakonshëm, që po guxoj të quaj “oratorie”, ku gërshetohen historia me aktualitetin, shpirti i një populli me dëshirën e shtetit për t’ia fuqizuar jetesën, për dendësinë e rithemelimit e marrëdhënies midis krahinave, për zhvillimin turistik e kulturor. Në të vërtetë një krijim sa i zhanrit tonë, po aq i oratorisë publike, i cili në pak radhë ia arrin të na bëjë që ne të përshkojmë si një metaforë ato që Koliqi i përcakton si gjashtëdhjetë e dy kilometra të një poemi, ku ambëlësia e një lirizmi të hollë shkrihet me madhësitin e një epike të fortë.

Ndërsa ne, sot, mbas 85 vjetëve, na tingëllon fort thirrja, pse jo, dridhëse e një mospërfilljeje: “Dukagjini kërkon rrugën!”

GJASHTËDHJETËDY KILOMETRA SI GJASHTËDHJETËDY STROFA TË NJË POEMI

Një ligjëratë, që ka vlerë të rrallë letrare, e mbajtur prej ERNEST KOLIQIT me rastin e inaugurimit të rrugës BOGË – THETH

Nga ERNEST KOLIQI, Bogë, 17 tetor 1938

Qitja e kësaj udhe prej Shkodre në Theth qe një sajim gjenial e guximtar. Zakonisht vetëm arsena ekonomike e tregtare shkaktojnë punimin e rrugave qi lidhin visin me vis. Kso here sidomos një arsye rendi shpirtënuer nxiti qeverinë dhe popullin në të kryemit e veprës së madhe, qi hyn sot lumnisht në rradhën e veprave ma të shqueme, fillue e mbarue nën regjimin e Mbretit Zog. Nji nevojë e shpirtit, me kërkue nji ndër fytyra ma të freskëta dhe të hijeshme të Shqipnis, drejtoi shestet e ingjenjerave dhe kazmën

e puntorve. Gjashtëdhjetëdy kilometrat e kësaj udhe janë si gjashtëdhjetëdy strofat kumbore të një poemi ku ambëlësia e një lirizmi të hollë shkrihet me madhësitin e një epike të fortë.

Në këtë mengjes të kulluet vjeshte, gjatë udhëtimit mbi këtë rrugë të re, a nuk na u dikue ndër sy, a nuk na rrëshqiti në shpirt

shtrat i nji liqeni qi erdhi tue u shterrë e tue u tha, grykë qindrese ku Kelmendasi dermuen më 1623 nji ushtri tyrke kah zmbrapej prej Malit të Zi. E rruga hyni në pyell edhe muer guximtarisht përpjetjen. Qafa e Tërthores asht nji ndër dyer ajrore të Dukagjinit, nji derë e naltë 1600 metra mbi rrafsh të detit. E kapërcyem me

Gjasime misterioze vrehen ndërmjet brumit të gjallë në të cilin u trajtuen fytyrat tona shqiptare me shkamb të qindrueshëm të këtyne maleve qi thirren me emna trimijvjeçarë. Këtu, nën çdo hije lisi, pushon nji orë shqiptare; n’ujin e çdo kroni këndon nji Zanë ilire. A nuk ndjeni në këtë heshtje të madhnueshme, në heshtjen e naltë ndërmjet maleve e të qiellit rektimet e nji zemrës së madhe? Asht zemra e Iliris qi rreh ç’prej thellësis së moteve, nji zemër vigane qi dyzet qindvjeta nuk kanë mujtë ta mplakin.

O popull fisnik i maleve!

Na, njerzit e shkollës qi mbi makina të shpejta erdhëm në dy orë të vetme prej qytetit në këtë skaj deri tash të panjoftun t’atdheut, t’a kemi pru me vete nji lajm të mirë. Jemi lajmtarët e qytetnis së re shqiptare.

Gjatë kësaj rruge qi krahi i yt çeli nëpër pyje e në shkamb të gjallë, kanë m’u ngjitur mjekët e mësuesit për të cilët ti ke aqë fort nevojë. E bashkë me ta ndiesija e një vllaznimi nëmën të Shqipnis qi kapëcen rrethin e ngushtë të krahines; kuptimi i një drejtësisje shoqnore gjithënjë nëmën të Shqipnis qi shutitë mëninat, zganon shpirtinat, zbutë gjakun: dëshiri i një përparimi qi tue lanë të paprekun themelet shpirtnore të kombit – nder, besë, burri – zhdrivillon gjendjen e mjerueme t’ande tue e naltësue në një shkallë ma të denjë për shekullin XX.

Por kemi ardhun edhe me nuanë dishka prej teje, me marrë nji mësim për vete e vllazën qi na presin në qytet. Do të zbresim këtej me lajmin se Shqipnija e vërtetë asht midis maleve t’atdheut, këtu midis jush sikurse midis të gjithë Malsorve të tjerë arb-norë.

Shqiptari qi don të shërohet nga smundjet shpirtnore qi e shqetësojnë, të vijë e të prehet në heshtjet e freskëta të këtyne maleve ku tingëllojnë zanet misterioze të gjakut t’onë.

Poeti, qi don të vejë në kangë thjesht shqipe ndiesit e veta ma të holla të vijë e të pijë ndër këto kroje të kullueta për në dashtë të këndojë me

buzë të pastra.

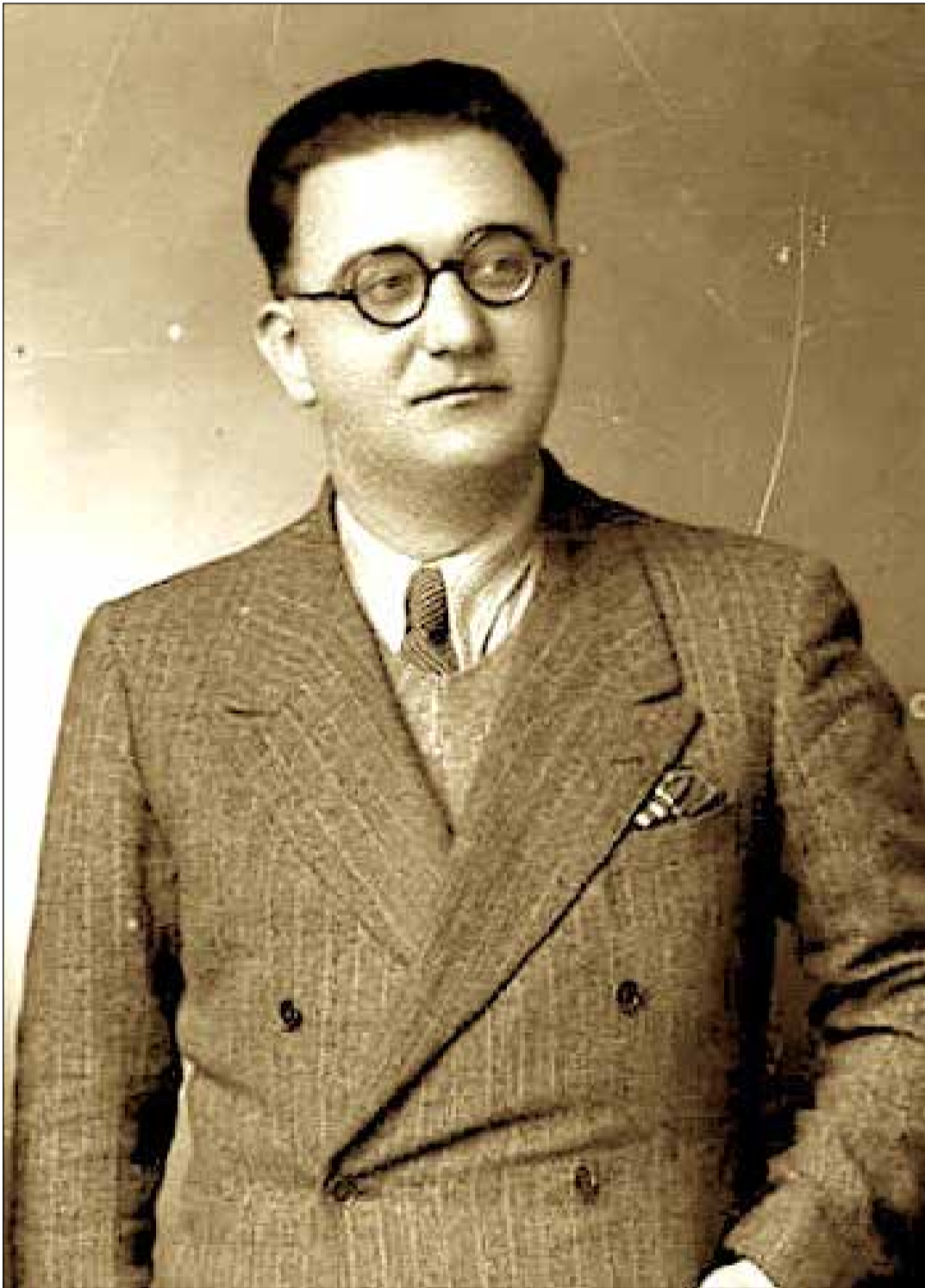
Mbi këto naltësina zemra lirohet nga smira ndrydhëse, nga njerëzia e vogël-sive të jetës së përditshme, nga ligështit qi shkakton lakmija e teprueme e të mirave landore.

Mbi këto naltësina çdo ide e bukur marrun jashta atdheut merr vulën shqiptare, këtu pranë këtyne burimeve, mund t’andërrohet madhënia e moçme ilire e përtrimë në ditë të soçme.

Kët lajm ju na e epni me vete. Kët lajm do t’ia sjellim vllazëve t’onë në qytet.

© Panorama.al

E paraqiti për botim
Lulash Brigja

drita edhe muzika e një poemi të pashkrue q këndon tokën shqiptare?

Tue u nisun, valët e liqenit të Shkodrës na përshëndetën me nji buzëqeshje të kalthërt. Hyme në Fushën e Prronit të Thatë dhe lamë në krahë të rrëmakët fshatin Marshej, dikur i quejtun Cinna, vend i rrebët kullash ilire, pushtue ma vonë nga Rromakët, qi lane aty teprica ledhesh, pyrgjesh e vorrezash. Djerret e papreme të Fushës së Prronit të Thatë na shkretnuen të pamit; gjithashtu edhe vargu i maleve t’ëgra, të thepisuna e të çveshuna, qi na duelen përpara si me na pritë udhëtimin, i a shtuen syve etin e bukurisë. Por, tue u ngjitur kah Boga, majet e maleve filluen të marrin ngjyra ma të kandshme ndër avuj mëngjesorë. Kaluem, nëpër Bogë, motit

makina të shpejta edhe që gjindemi mu në zemër t’ Alpeve shqiptare. Dy orë të vetme na kanë mjaftue për t’ arrijtun në këtë copë parrizi të mëshfun banue prej Ilirëve të fundit.

Na sot kemi ardhun si krushqit në darsëm, kemi ardhun për t’ia hjekë duvakun nji nusjeje të mrekullueshme, kemi ardhun për t’ia zbulue botës bukurin e Thethit, qi për mija vjetsh mbet e fshehun dhe humbun.

Çoni shikimin kah kunora qi rrethon këtë luginë të pashoqe dhe veni re se si vijat arkitektonike të tyne shuejnë at nevojë ngushllimi qi djeg sytë t’anë. E shuejnë sepse këto trajta shkambijsh kanë dishka në vetvete qi u ngjet bukuris së motrave tona, fytyrës burrnore të vllazënve t’anë.

*** POEZI *** POEZI *** POEZI *** POEZI *** POEZI *** POEZI *** POEZI *** POEZI ***

Tahir Bezhani

NË PRITJE....

Sot
Tërë ditën jam në pritje
Do më vizitojnë shumë miq
Që me mallin e kohës së ikur
Fortë do i përqafoj

Ata
Moti nuk i kam parë
Edhe pse gjithnjë më rrinë varur
Në bebëzat e syve
Si shkumb i mbetur moteve

Sot
Jam në pritje të takimeve të reja
Të përhapjeve të viteve të përcëlluara
Të ngushticës së oxhaqeve
Të nxira nëpër motet
Edhe zerzeleve të rritës sime

Dera po troket lehtë edhe gëzueshëm
Hyni
them trokitjeve të ngrohta
Më djegin përqaqimet
E lagën parmakët e heshtur

Po pse t'i numëroj vitet në lodhje
Këta barinj të shpirtit
Që ruajnë bukurinë time

Sa interesant
Heshtja që rri në pritjen e gëzuar
Si tingëllimë e bukur.....

DALLGË TË VETMUARA

Më vijnë shushurima të lehta,
Si zhurmë gjethesh n' erë
Hyjnë pa trokitje në dhomën e mendimeve
Nguliten në merimangat e pyllnajës
Buzëqeshja e hidhur i zbukuron këndet
Pa trazime me krisma anash
Ledhatojnë vetminë time hijeve të mjegullta
Sa më janë ënjtë sytë e pafjetur moti
Mes ngrirjes e shkrirjes është tharë ashti
Ndiej fishkëllima këngësh të moçme
Do tela në dridhje vajesh valëviten
Duke i kënduar durimit të bardhë
Floska malli përkunden rrasave të gurta
Diçka si tym digjej në brendi,
Në heshtje
E pi lotin si piklat e shiu etshëm

Buzëqeshja tretet qiellnajës
Rrugëve të jetës mistike.....

PIKLA NGA QIELLI ...

Një re e zezë n' hapësirë
Sillet në boshtin e rrëmujave
Konfrontohet sferave trishtueshëm
Udhëtimeve të asteroideve në galaktikë
Në planetin toke dridhet frika
Pikla nga qielli vijnë, re të zeza...
Kundërmojnë mbetjet mëngjeseve
Frika humbë rrugën merdianeve
Fjalëboshet i mëshf hëna
N' horizont shëtisin mjegullat
Në boshtin e vet të rrëmujave
Rrezet e diellit ndriçojnë ëndrrat
Ripërtërihet buzëqeshja e vvarë
Pikla nga qielli vijnë pandarë.....

Gjakovë, Mars,2023

Bona Mulaj

SI FLLAD PO VIJ!

Nëse ka kohë që varg s'kam shkruar
e një mesazh që t' them kam mall
Nëse mendon se t' kam harruar
e rrugësh endesh tek pret një fjalë

Nëse çdo lule të kujton mua
apo çdo valë të shkruarit sy
Mes buzëqeshjesh, diçka kërkon
s'ta heq kush mallin që ka në ty...

Të nisa sot një fllad mëngjesi
në pik të ditës të mbërrijë aty
Të të puthë ballin, rrudhur nga pritja
zembrën e djegur, t' përmallshmit sy

Të ta prekë buzën rreshkur për puthje
gjoksën që kohë s'ka përqaftuar
Të hyjë në trup, te mbesë aty
të ta freskojë shpirtin e përvëluar!

MË PRIT!

Me prit veç edhe pak..
Sa t' nisim me ra gjethet e para..
Vjeshta asht stina e dashurive si e jona
E andrrave te magjishme
E puthjeve te pambarimta
E strukjeve nder kurme t' dishrume

E zgjimeve të diellta..mbush n' dashni

Jam e kuqja e gjetheve te arta
Oaz n' zembrën e hanes së vone
pritja e shekullt...
Për tanen ardhje.

Edhe pak dite... sa të bin gjithja e pare
E t' nizet e fundmit dashni..
E parajsa..
ti lëshoje engjëjt mbi ne
Si bekim!

DASHURIA

I qepa plagët një e nga një me ty
E mbi çdo vrazë mbolla nga një lule
Dhe erdhën fluturat, siç vijnë ku ka pranvere
Mbi sytë e dashuruar u ulen

A kishte më bukur si dukej një grua
Si ndjehej më mirë nuk e di
Një hijeshi që parë nuk ishte më parë
Parajse për zembrën e tij

MOS MU BAN MALL!

A mi ke pa sytë n' ketë nadje
S'po muj me i hap
Tutna se ke me dalë e me ik
e s' ban
Korijet e livadhet i shëtita sonte me ty
Buzë p' rroit laga krahnuerin
avull n' çliroj shtati
n' fshe dashnie
Po me t' thanë s' mujta.
Ndër prekje gishtash e buzësh e frymimesh t' pangime
kohën deshta me e ndal n' këtë natë,
e me t' mbajt ngat

A mi sheh buzët këtë nadje?
Kurrë ma t' flakta s'janë kanë
S' ban me i njomë as me ujë
M' laget puthja
Tuj u lazdru m' shkoj nata sonte,
e tash druj me i hap sytë

Rri dhe pak me mu!
Mos mu ban mall!

M' le me t' dashtë
Për tan' dashnitë që s' mun i dhashë
E për tan pritjet me u gjet bashkë.
Tuj t' ni der n' ashtë
M' le me t' dashtë.

M' le me të gëzu
E me kujtu
Se tan nji jetë qi ke jetu
Ke prit veç mu
Me shpirt t' përvlu
Veç m' le me t' dashtë

REDAKSIA

Kryeredaktore: **LUIGJ SHYTI**
Prelë Milani, Lazer Stani, Roza Pjetri, Lazer Kodra, Zef Nika,
Zef Gjeta, Lulash Brigja, Age Martini, Klodjana Serraj, Vilsan
Peshkaj, Marjan Ndershtiqaj, Arber Shytani, Zef Bari, Gjon
Fierza, Ndue Ziçi, Gazper Marku, Mark Gjeka.

Mundësoi botimin:
Avokat ANTON KOTSERI

